

KULTURNI KOSTANJČEK

Pisatelj Ivan Sivec je v knjigi Ribčev dohtar napisal: »Prvič sem se srečal z njim, kot vsi drugi Slovenci, v osnovni šoli. Medtem ko so mnogi drugi pesniki in pisatelji vstopali v razred samo za eno uro, je France že prvič kar obsedel ob meni v klopi. S seboj je prinesel samo droben šopek pesmi, a vsaka se mi je zdela drugačna, velikopovedna.«

Kaj neki je to, kultura? Se lahko peljem z njo v neznane kraje? Lahko. S pomočjo knjig, filma, gledališča, glasbe in plesa, ki te lahko popeljejo v tuje dežele ali pa kar naravnost v namišljeni svet, nemara lepši in boljši od tega, v katerem živimo.

KAJ MI POMENI BESEDA KULTURNO?

- * Kulturno stojimo v vrsti. **Karin**
- * Ko gremo na malico in smo v koloni, se ne prerivamo. **Gabriela**
- * Kulturno se igramo z avtomobili in s prijatelji. **Jan Antolič**
- * Kulturno jemo pri malici. **Nejc Pevec**
- * Po hodniku hodimo počasi in v koloni. **Aljaž**
- * Prijatelji se ne pretepamo. **Pia**
- * Kulturno se obnašamo in hodimo po hodniku ter ne jezimo drugih otrok. **Natalija**
- * Ko se učimo, smo tiho in ne nagajamo svojim sošolcem. **Žiga**
- * Drug drugega poslušamo. **Nejc Bec**
- * Ubogati moramo očeta in mamo. **Tadej**
- * Z vsemi igračami se lepo igramo in jih ne uničujemo. **Evelina**
- * Doma in v šoli moramo za seboj pospraviti stvari in igrače. **Janez**
- * Ne govorimo s polnimi usti. **Sara Mandelj**
- * V učilnici ne kričimo. **Nika**
- * V jedilnici ne mečemo hrane. **David**
- * Kulturno sedimo in ne držimo nog na stol ali na mizo. **Sara Brumen**
- * Učiteljici ne smemo nagajati. **Anže**
- * V jedilnici smo tiho in mirno sedimo, dokler se ne najemo. **Tilen**
- * Pri šolskem delu lepo in kulturno sedimo. **Benjamin**
- * Odrasle vprašamo in počakamo na njihov odgovor. **Jan Toplak**
- * Obiskujemo knjižnico, kjer se lepo obnašamo. **Jana**
- * V knjižnici si sposojamo knjige. **Sara Perko**
- * Ko je kdo žalosten, ga tolažimo. **Ela**
- * Doma imam veliko knjig, ki mi jih bere mama. Rada jo poslušam. **Monika**
- * Rada hodim v knjižnico, ker vidim knjižničarko Branko, ki mi vedno pomaga najti dobro knjigo. **Staša**

Misli prvošolčkov zapisala razredničarka Marija Lorenčič.

Učenci 2. razreda so se spremenili v različne kamne.

JAZ SEM KAMEN...

Zdravo! Sem kamen. Živim v Pršetincih 37 na gramozu. Prišla je deklica Tinkara in me pobrala. Živim v hiši. Tam mi je toplo.

Tinkara Kosi, 2. a

Živim v potočku. Prijateljice ribe so priredile zabavo. Nekoč je prišel fantek, ki nas je zbiral. Odnese me je domov.

Jan Obran, 2. a

Pozdravljeni učenci drugega razreda!

Sem kamen po imenu Školček. Nekega lepega, sončnega, vročega dne sem ležal v plitvi morski vodi. Deklica Meta je z družino prišla na plažo. Meta se je sprehajala po plaži in občudovala kamne. Ko me je zagledala, se ni mogla načuditi moji lepoti. Vzela me je in odnesla domov. Postal sem kralj zbirke kamnov.

Meta Majcen, 2. a

Živim v globini morja. Star sem dvesto let. Vozijo me tudi tovornjaki. Iz mene so naredili kip. Našel me je Kevin.

Kevin Plenjšek, 2. a

Mentorica: Maja Žnidarič

SNEŽINKA

Sem snežinka Belinka. Na Mineinem dvorišču sem decembra padla na tla. Minea je bila zelo vesela, saj so z mano padle na tla še druge. Kmalu smo pobelile tla in Minea je prihitela ven in vzela smuči, sanke, drsalke in vrečo s slamo. Poklicala je prijatelje Urško, Lauro in Luka. Ves dan so se zabavali. Ponoči me je obsijala luna. Spomladi je posijalo toplo sonce in me stopilo.

Minea Tkavc, 3. a

Sem snežinkica Ninica. Rada imam veliko, veliko snega in otroke. Razveselila sem veliko otrok. Zdaj počasi padam proti Zemlji. Pristala sem na trati. Okoli mene so prijateljice snežinke. Posijalo je sonce in mene ni več.

Urška Belšak, 3. a

KAJ MI POMENI BESEDA SAMOSTOJNOST?

Samostojnost mi pomeni...

Zjutraj se lahko oblečem, pojem zajtrk, si umijem zobe in lahko grem v šolo. Seveda še v veliko stvareh nisem in ne morem biti samostojna, zato mi pri tem pomagata mama in oče.

Ivana Cizerl, 3. a

Samostojen sem, ko sam naredim domačo nalogo in sam pospravim sobo.

Blaž Horvat, 3. a

Nekaj lahko naredim sam. Samostojen sem, ko si sam naredim zajtrk in pospravim za sabo, ko grem sam v trgovino. Samostojen sem tudi, ko grem sam k zobozdrav-

niku in me mama počaka zunaj v čakalnici.

Luka Viher, 3. a

Veliko stvari lahko naredim sam.

Žan Rep, 3. a

Samostojno se počutim, ko sama kaj naredim. Mami grem po kavo. Tudi takrat se počutim samostojno, ko si sama skuham hrenovko ali popečem kruh in ko grem od babice sama peš v šolo.

Nika Klemenčič, 3. a

Beseda samostojnost mi pomeni zrelost in zdravo pamet. Otroci bi zelo hitro radi postali samostojni, da bi znali odločati o sebi in bi delali, kar bi želeli.

Mineja Vnuk, 3. a

Vsako leto postajam bolj samostojna. To pomeni, da se sama oblačim, umivam in tudi počešem. Sama si znam speči jajca. Tudi muce nahranim sama. Vesela sem, da sem že bolj samostojna.

Breda Gašparič, 3. a

Samostojen sem, ko sam pospravim sobo, ko sam pokosim travo, ko berem brez pomoči, si pripravim oblačila za naslednji dan, skuham družini kavo in počistim kopalnico.

Aleksander Vočanec, 3. a

Beseda samostojnost mi pomeni, da nekaj naredim sama. Pomeni, da se sama oblečem, da sem lahko sama doma ali pa čuvam sestrico.

Lea Dimitrovski, 3. a

Samostojnost pomeni, da nekaj naredim sama brez pomoči drugih. Samostojna sem takrat, ko grem sama v knjižnico, hranilnico ali v glasbeno šolo. Samostojna sem, ker povem svoje mnenje. Samostojnost pomeni, da si sam služiš denar, ki ga potrebuješ za življenje.

Karin Ozmec, 3. a

Samostojnost mi pomeni, da se sama oblečem. Lahko jem, kar hočem in pijem, kar želim. Nekateri otroci zaradi bolezni vsega ne morejo narediti sami. Vesela sem, ker lahko sama pišem, berem in se sama učim. Zdaj že znam veliko narediti in sem vedno bolj samostojna.

Laura Sirc, 3. a

Samostojen sem, ko se sam oblečem, umijem, naredim kornfleks in pospravim sobo.

Aleš Nirdorfer, 3. a

Beseda samostojnost mi pomeni, da se sama umijem, počešem, pripravim oblačila in skuham hrenovke.

Pia Rep, 3. A

Ko si samostojen, imaš skrbi, ki jih prej nisi imel.

Minea Tkavc, 3. a

Samostojna sem, ko se zjutraj sama odpravljam v šolo, ugasnem luči in zaklenem hišo. Ponosna sem, da mi ata in mama zaupata to odgovornost.

Urška Belšak, 3. a

Mentorica: Milena Korpar Majcen

JAZ HIŠA

Sem hiša, ki stoji v Hranjigovcih. Sem rumene barve. Stara sem komaj tri leta. Zgrajena sem iz opeke. V meni je sedem sob, dve kopalnici in dve stranišči. Zraven mene stojita še dve hiši. V meni stanujejo štirje člani: mama, ata, sestra in bratec. Moji lastniki imajo enega psa in dve mački. Ko lastniki kosijo travo, me zelo moti brnenje kosilnice.

Želim si, da bi še dalje ostala lepa in urejena.

Meta Ivanuša, 4. a

Sem hiša. Ime mi je Dora. Stara sem tri leta in en teden. Živim v Savcih. Okoli mene so še druge hiše, ki so moje prijateljice. Če kdo pride na obisk in pozvoni, me to zelo žgečka. Ko si Jan, najmlajši prebivalec te hiše vključi glasbo, me to zelo moti, ker je hrupno. Ko mama kuri, gre smrad čez dimnik in vse smrdi. Če se s sosedo pogovarjava, morava kričati, ker Jan posluša glasbo in se ne slišiva. Najbolj vesela sem, ko sonce posije name in ko Jan ne posluša glasbe. V petek imam rojstni dan in bom praznovala štiri leta.

Doroteja Rajh, 4. a

Mentor: Zdravko Majcen

V KUHINJI

Prejšnjo nedeljo sem imela res naporen dan, kajti delala sem pecivo mafine. Kuhinja je bila prosta, zato sem se lotila dela.

Najprej sem pripravila vse sestavine. Ko sem naredila maso, sem jo potresla s čokolado in jo previdno nalila v pekač za mafine. Pečico mi je vključila babica, ostalo sem naredila sama. Peči so se morali dvajset minut. Ko sva jih z bratom gledala v pečici, so nama močno vzbujali tek. Ko so bili pečeni, sem jih vzela iz pečice in jih potresla s sladkorjem v prahu, jih dala na krožnik in jih postregla družini. Tako se je končal naporen dan v kuhinji.

Anamari Emeršič, 5. a

MOJA PRVA MUCA

Ko sem bila stara štiri leta, sem si zaželela muco. Nekega sobotnega jutra sem pred vrati zagledala mamo in v rokah je držala majhno muco. Bila sem presenečena. Ko je mama vstopila v hišo in je mucko dala na tla, je takoj stekla pod sedežno garnituro. Mama je šla v shrambo po mačjo hrano. Hrano je dala v posodico in odšli sva k sosedovim. Ob najini vrnitvi je ležala na sedežni. Mamu sem prosila, da bi šli v trgovino po košaro za mačko, da bo lahko spala v njej. Odpravili sva se. Ko sva se vrnila, sem muco položila v košaro. Po enem letu je muca zbolela in nazadnje je umrla. Bila sem zelo žalostna. Po treh tednih sem dobila kar dva nova mucka. Dala sem jima ime Pika ter Garfield.

Maja Raušl, 5. a

LETALIŠČE

Oče je strica Zvonka in teto Jožico odpeljal na letališče. Ker sem tudi sama želela iti, sem šla z njimi. Ura je odbila pol devet in že je bil čas, da sem pojedla zajtrk, se umila in oblekla topla oblačila. Stekla sem k babici in dedku ter se poslovila. Z očetom sva sedla v avtomobil in se odpeljala k stricu in teti. Stopila sem iz avtomobila ter pozvonila. Vrata je odprla teta in me povabila naprej. Hiša je bila bolj prazna, potovalni torbi pa polni. Odpeljali smo se v Zagreb. Potovanje je trajalo uro in pol, prevozili smo 120 kilometrov. Vstopili smo v veliko letališko zgradbo, v kateri je bilo veliko ljudi, ki so bili namenjeni v druge države. Varnostniki so skrbeli za red na letališču. Poiskali smo prostor, da smo lahko opazovali letala. Opazila sem avtomobil, ki je počakal, da je letalo pristalo in nato peljalo pred letalom ter ga usmerjalo. Avtobusi so prevažali ljudi do letala, da je vse potekalo hitreje. Prišel je čas, ko smo se morali posloviti. Teta in stric sta odšla na letalo, midva z očetom pa sva vedela, da naju čaka dolga pot domov. Ta dan se mi je zelo vtisnil v spomin.

Lucija Rakuša, 5. a

TABLA JE SPREGOVORILA

Nekega dne, ko sem se zbudila, sem se počutila zelo smešno. Začela sem se odpravljati v šolo. Prišla sem v šolo in vsi so se mi zdeli čudni. Čez nekaj časa se je začel pouk. Ko je učiteljica stopila v razred, so se vsi zasmeli. Še

učiteljica! Vzela je kredo in začela pisati po tabli. Nekaj je reklo: «Hihihi, žgečka meee! Nehaj, nehaj!» Vsi smo se začudeno spogledali. Le kaj je to ? Učiteljica se ni ozrla. Mislila je, da dela to kdo izmed nas... A ni bilo tako!

To se je ponavljalo pet minut, a nato smo ugotovili, da je tabla spregovorila. Nekaj časa smo se pogovarjali, nato je učiteljica rekla, da naj nas nekaj nauči. Tabla je postala učiteljica slovenščine. Učiteljica je le sedela, pisala in poslušala. Zazvonil je zvonec za malico. Najedli smo se in se vrnili v razred. Tabla je bila tudi lačna, zato smo ji dali malo krede in malo mokre gobe. Čas za pouk je minil. Po pouku je tabla ostala sama z zvezki, stoli, mizicami, računalnikom in kuhinjo.

Tabla je bila vesela, saj je vedela, da se bomo naslednji dan zopet videli.

Lea Cvetko, 5. a

Mentorica: Zvonka Lalić

IGRALI SMO SE Z BESEDAMI...

Besede, ki so nam všeč:

Prijateljstvo, učiteljica, igra, lep, poletje, ljubezen, jagodičevje, družina, počitnice.

Učenci 6. b

Prijaznost, družina, šport, ljubezen, dom, zdravje, sreča, prijatelji, sonce, počitnice.

Učenci 6. a

Kava je črna barva za risanje po ustih.

Tadej Drobec, 6. b

Kava je blato v obliki tekočine.

Mitja Petek, 6. b

Kopalnica je raj za živali.

Benjamin Cvetko, 6. b

Kopalnica je koži pralnica, ki jo je izumila voda.

Aleš Kamenšek, 6. b

Kopalnica je telefonska govorilnica, v kateri iz telefonske slušalke teče voda.

Inja Kačar, 6. b

Kopalnica je blatopralnica.

Timotej Mesarec, 6. b

Masaža je mučilna naprava za tvoje vozle.

Anja Meško, 6.b

Masaža je raj za mišice.

Inja Kačar, 6. b

Kava je temna tekočina, ker so jo izumili črnici.

Benjamin Bogša, 6. a

Kopalnica je pralnica za ljudi.

Primož Kosi, 6. a

Kopalnica je kopališče za kopel.

Nuša Ivanuša, 6. a

Kopalnica je kopalni prostor za račke.

Katja Petek, 6. a

Kopalnica so toplice za kopanje.

Glorija Drobec, 6. a

Masaža je, če te nekdo prime in začne tresti.

Barbara Hebar, 6. a

Masaža je, ko sedeš na stari avtomobil in se zaziblješ.

Kristijan Lukačič, 6. a

LJUBEZEN...

Ta brst ljubezni bo v poletnih sapah morda dozorel v krasen cvet do dneva, ko spet se srečava. (William Shakespeare)

Verona, 25.8.1595

Dragi Romeo!

Kako se kaj imaš? Zdaj, ko si izgnan, te Julija zelo pogreša in noče niti iz svoje sobe. Zdnjič je hotela nekaj narediti, da bi še njo izgnali in bi lahko bila s tabo. Vendar se ji ni posrečilo in se je žalostna vrnila. Kot sam veš, odobravam vajino poroko in zato se mi je porodil odličen načrt. Ti boš še nekaj časa ostal, kjer si. Seveda ti bom napisal, kdaj se lahko vrneš. Medtem bom jaz zmešal čarobni napitek, ki ga bo Julija spila in nekaj dni samo spala. Vsi bodo mislili, da je mrtva. Julijo bodo njeni starši odnesli v grobnico, kjer bo tudi ležala. Njihovi predniki so ljudi pokopavali v kamnite postelje in se bo lahko od tam tudi rešila. V Veroni bodo vsi žalovali za njo in izvedelo se bo tudi po drugih mestih in vaseh. Ko se bo Julija zbudila, boš ti prišel po njo in živela bosta, kjer bosta želela. Vendar se ne vračaj, preden ti ne dovolim in raje ostani tam in bodi čisto miren, saj ni nič hudega. Neumnosti ne počni, ker te lahko stanejo življenje. Ko boš čakal na Julijo, ti bodo mogoče dovolili priti nazaj v Verono in se bosta lahko tukaj bojevala za srečo. Mogoče bo tudi sovraštvo med družinama izpuhtelo in si bosta spet zaupali. To bi bilo res lepo, vendar se boš moral potruditi, če boš hotel doseči zastavljeni cilj. Upam, da ti bo uspelo, saj si bi res zaslužil srečo in upam, da si resnično zaljubljen v Julijo, saj ti ne bo oprostila, če boš gledal za drugimi in jo pustil kot si Rozalindo. Če me ne boš ubogal, boš povzročil tragedijo. Če boš ti umrl, si bo Julija zaradi tebe vzela življenje. Julijo dobro poznam in vem, da je pripravljena za tebe vse narediti. Prosim, ubogaj me, pa čeprav samo tokrat. Lepo te pozdravljam.

Pater Lorenzo

Katja Meško, 9. a

Verona, 22.5.1495

Dragi Romeo!

Vem, da si v tisti odročni vasici odrezan od sveta. Odločil sem se, da ti bom vsak teden pisal novosti iz Verone. Kot verjetno že veš, sta tvoja in Julijina družina po umoru Tybalta še bolj sprti. Capuletovi še vedno zahtevajo tvojo smrt na vislicah. Na tvojo srečo je na sodišče prišlo nekaj pogumnih prič z ulice, ki so povedale, da je bil glavni vzrok za prepir Tybalt. Sodnik je sicer na strani Capuletoevih, vendar je preveč prič, da bi te lahko usmrtili. Včeraj sem se pogovarjal z dojljo, ki služi pri Capuletoevih. Povedala mi je, da je Julija žalostna in vsa v solzah že od tedaj, ko so te izgnali. Pri Capuletoevih verjetno že sumijo, kje tiči razlog, da je Julija slabe volje. Zaradi tega so se odločili, da jo bodo dali za ženo nekemu plemiču. Vem, da te bo to razžalostilo, ampak to moraš vedeti, da ne boš kasneje še bolj razočaran. Julija se bo poročila naslednjo soboto. Z dojljo sva se odločila, da poroko na nek način preprečiva. To bo sicer zelo težko, vendar nama bo že uspelo. Sam sem razmišljal, da bi zvaril napitek, ki ti za nekaj dni zaustavi srce. Seveda ti začne srce čez nekaj dni zopet delovati. Edina težava pa je v tem, da še tega napitka nisem nikdar skuhal. Če storim kako napako pri kuhanju, se lahko srce zaustavi za vedno. Moral bom vprašati Julijo, če raje tvega življenje ali pa je vse življenje brez tebe in nesrečna v zakonu z drugim. To, da spije ta napitek, je žal edina možnost, da še bosta kdaj skupaj. Upam, da te s pismom nisem spravil v preveč slabo voljo.

Lepo te pozdravljam.

Brat Lorenzo

Aljaž Majcen, 9. a

London, 5.2.1601

Dragi Romeo!

Tako kot vsak dan, ti tudi danes sporočam nekaj novih novic iz mesta. Nekatere novice ti morda ne bodo všeč, zato ti jih ne bom zaupal. V mestu bo v ponedeljek potekala gledališka predstava in vstop je prost, zato se je lahko udeležiš, saj bo tam tudi tvoja Julija. V torek zvečer bodo na obisku plesalci in plesalke iz Španije. V sredo in četrtek zvečer bodo na mestnem trgu nastopili najboljši londonski akrobati, v petek pa bo usmritev razbojnika Ludvika. V soboto in nedeljo pa bosta tako kot ponavadi večerni maši. To so vse novice za prihodnji teden, če pa se bo zgodilo kaj pomembnega, pa ti bom to takoj sporočil. Moram ti povedati le še novico današnjega dne. Ugotovil sem, kako bi bila lahko vidva z Julijo srečna. Vse skupaj je zelo preprosto, le držati se morata vseh navodil. Načrt pa je sledeč: zaigrajta smrt in nato odidita iz mesta. Dal vama bom napitek, ki vaju bo za 24 ur uspaval, poleg tega pa bosta nehala dihati. Če bo šlo vse po sreči, vaju bodo dali v grobnico, kjer bosta ležala en dan. Ko se bosta zbudila, bo vajino telo normalno delovalo in takrat bosta odšla zelo daleč v stran, v kraj, kjer vaju nihče ne pozna. Tam si bosta ustvarila družino, jaz pa vama bom priskrbel hišico ter denar. Živela bosta lahko mirno do konca svojih dni. Če se ti zdi načrt zanimiv in se strinjaš z njim, mi to pridi čim prej povedat.

Lep pozdrav iz Londona

Lorenzo

Teo Rakuša, 9. a

Verona, 16.7.1592

Dragi Romeo!

Romeo, moram ti povedati, da te tukaj nihče noče več videti, razen tvoje Julije. Julijin oče se je odločil, da njegove Julije ne boš več videl. Julija je morala zaradi tebe v hišni pripor. Za kazen je morala pomagati na vrtu. Mislim, da veš, kake težave so to za bogate hčerke. Drugače je tu zelo vroče. To je najhujša vročina od vseh, kar sem jih doživel tukaj v Veroni. Tybalt je poln jeze in hodi po mestu gor in dol ter razmišlja, kako bi te dobil. Po vsem mestu je nalepil plakate. Na plakatih je bila tvoja slika, zraven pa je pisalo, da če te kdo najde, dobi denarno nagrado. Umrli je tudi brat mestnega svetnika. Celo mesto žaluje za njim. Imam tudi načrt, kako bi lahko z Julijo odšla. V bistvu bi to bil bolj pobeg. Čisto na kratko ti bom razložil, brez podrobnosti, saj pismo lahko pride v napačne roke. Na skrivaj pridi v Verono in mi daj nek znak, da si bil tu. Nato se izdajaj, da voziš kočije. Ukradi dva konja in kočijo! Dobro zamaskiran pridi pred hišo Capuletovih. Iz grobnice bom prinesel v kočijo Julijo in bosta skupaj odšla do Trsta. Zakaj iz grobnice, ti ne morem povedati. V Trstu vstopita na ladjo in se odpeljeta v neznano. Ne skrbi glede ladje, v Trstu imam nekaj starih

prijatelj, ki so mi dolžni uslugo. Če se boš držal navodil, bo šlo vse, kot je treba. Zbogom.

Lorenzo

Miha Magdič, 9. a

Verona, 20. 6. 1495

Dragi Romeo!

Pišem ti, ker mislim, da bosta z Julijo samo tako lahko srečna in skupaj živela svoje prečudovito zaljubljeno življenje. Tukaj v Veroni se ne dogaja nič posebnega. Vreme je zelo lepo. Sije sonce in je zelo vroče. Upam, da nisi tudi ti tako prizadet, kot je naša Julija. Vse dneve samo joka, sedi na balkonu in gleda, ali se boš od kod prikazal. Zate imam čudovito idejo in mislim, da bosta tako ostala skupaj. Po pomoti mi je tisti napitek, ki sem ga hotel vreči stran, padel na tla in se razbil. Prišla je mačka in ga popila. Obležala je na tleh in nehala dihati. Mislim sem, da je mrtva, ampak popoldne, ko sem prišel od kosila, je bila mačka spet živa. Tako sem ugotovil, da ta napitek ljudi in živali uspava in izgledajo kot mrtvi, niti dihajo ne več. Čez čas pa napitek popusti, oseba se spet zbudi, živa kot kadarkoli prej. Mislim, da bi lahko enako naredili z Julijo. Popila bo napitek in zaspala. Ko jo bosta videla oče in mati, bosta mislila, da je mrtva. Odnegli jo bodo v grobnico in jo pustili tam in tu nastopiš ti. Prišel boš v Verono in preplezal zid. Previdno, da te ne bodo opazili stražarji, boš šel v grobnico. Stražarji so zdaj boljši, pa še več jih je. Moral boš biti zelo previden in tih, drugače te bodo obglavili. Ko boš v grobnici, boš počakal, da se bo Julija zbudila. Potem bosta oba čisto potihoma in enako previdno kot prej ti, zbežala. Tako bosta lahko živela skupaj, kjer bosta hotela, razen v Veroni ne. Upam, da ti je načrt všeč in ti bo uspelo priti v Verono.

Lep pozdrav

Lorenzo

Danijel Kosi, 9. a

Verona, 15.8.1591

Romeo!

Tukaj, v Veroni, je zelo sončno vreme. Ulice so polne ljudi. Tudi tistega Španca so našli, ki je oropal muzej, zato so tudi ljudje bolj pomirjeni. Julija je zelo žalostna in te pogreša. Umrli pa je tudi Marijin oče, Marjana pa je rodila hčerko. No, pa se vrniva nazaj na Julijo. Res te pogreša in želi si pobegniti s teboj. To mi je zaupala. Zato sem veliko premišljeval, kako bi vama lahko pomagal, da bi končno bila srečna. Mislim, da imam dober načrt. Upam pa, da vama bo ustrezal. Zamislil sem si tako: v majhnem mestu blizu Verone prodajajo gospodinje zelišča, ki te uspavajo tako, da sploh ne dihaš. To bi Julija spila. Za zelišča bom že poskrbel jaz. Nato bodo vsi mislili, da je Julija umrla. Za navidezno smrt bi vedeli samo jaz, ti in Julija. Odpeljali bi jo v grobnico, kjer bi jo objokovali. Nato pa obstajata dve možnosti. Ali bi prišel ti in takrat bi bilo sovraštva med družinama konec, ali pa bi prišel na skrivaj in skupaj z Julijo bi

pobegnila daleč stran od teh ljudi. Skupaj se odločita, kaj bi vama bilo bolj všeč. Prosim te, da mi to tudi sporočiš. Če bi pobegnila, lahko odideta v neko drugo državo, kjer vaju nihče ne bo našel, niti poznal. Če pa bi družini sklenili premirje, pa bi lahko ostala doma. Najbolje bo, da počakaš in vidiš, kako bodo reagirali Julijini starši. To naj bi se zgodilo naslednji teden. Do takrat bom vse pripravil in se še dogovoril z Julijo. Upam, da ti je načrt všeč. Le tako se bosta družini pobotali in tudi vidva z Julijo bosta srečna do smrti.

Lep pozdrav

Lorenzo

Barbara Gorenc, 9 a

Verona, 5.7.1609

Dragi Romeo!

Tukaj je še vedno vse enako, kot je bilo prejšnji teden. Gospodična Julija je še vedno vsa iz sebe. Najprej je umrl njen bratranec Tybalt, potem pa so še tebe izgnali. Vajini družini sta še vedno na smrt skregani. Ker si ti zdaj še ubil Tybalta, je vse še huje. Julijin oče pa Julijo še vedno sili v poroko s tistim bogatim fantom. Kako naj mu pojasnimo, da je ona že poročena. Mogoče pa bi se ti še vedno lahko vrnil nazaj. Lahko prosiš njenega očeta... Zakaj me ne razumeš? Že zadnjič sem ti skušal dopovedati, pa me nočeš poslušati. Vrni se, prosi njenega očeta za Julijino roko. Oprosti, vendar ničesar drugega ti ne morem svetovati, ker je to edina možnost. Oprosti!

Lepo te pozdravljam.

Lorenzo

Eva Brumen, 9. a

Verona, 7.6.1594

Dragi Romeo!

Pišem ti o vsakdanjih novicah in sporočam dober načrt. Danes bo večinoma sončno, popoldne lahko zapiha nekoliko močnejši veter. Jutri bodo vse trgovine zaprte zaradi stavke delavcev. Zmešnjava je tudi na cestah, kjer sta se zgodili dve nesreči. V nadaljevanju tedna pa je priporočeno zadrževanje v hišah, ker lahko temperature presežejo 40 stopinj celzija. Zdaj pa še na drugo stvar, na načrt, kako bi lahko z Julijo postala srečna. Zvečer, ko boš šel k Juliji, ji povej, naj poizve, če gre njena družina v soboto kam na ples. Če bodo šli kam na ples, naj reče, da ne bo šla, ker jo boli glava in da bo raje doma počivala. Potem greš ti po njo in skupaj prideta po mene. Svoji služkinji naj reče, naj leže na njeno posteljo in naj se pokrije preko glave, da je ne bo nihče prepoznal. Mi bomo drugo jutro okrog poslali sporočila, da je Julija umrla. Ko bodo vsi žalostni in bodo že res na koncu, bomo mi pobegnili k mojemu stricu v Ameriko. Tam bosta z Julijo lahko srečna. Ko bo minilo nekaj časa, bomo poklicali Julijine starše in jim rekli, da sta z Julijo na varnem. Če bodo rekli, da sta se družini pobotali, se bosta lahko spet vrnila domov. Tam se bosta lahko poročila, imela otroke in živela svoje življenje.

Lep pozdrav

prijatelj Lorenzo

Urban Goričan, 9. a

Dragi Romeo!

Tukaj je vreme sončno. Žalostni smo, ker te ni tukaj. V mestu so ustanovili gledališko skupino. Igrali bodo dramo Romeo in Julija. Julija je s svojo doviljo odšla na dopust. Njen oče jo je poslal na Karibe, ker namerava v tem času v mesto prispeti njen zaročenec. Vendar pa sem govorila z Julijo, preden je odšla. Rekla mi je, da ve za očetov načrt in da te bo odšla poiskat. Naročila mi je, da ti napišem, da te bo čakala na železniški postaji, da bosta potem skupaj pobegnili. Na postaji jo čakaj ponoči, ker je njen oče z njo na dopust poslal tudi polovico vojske. Zbežala bosta k njeni teti v Italijo. Tam se bosta lahko skrila pred očetom, saj se on in Julijina teta ne razumeta. Z vama bo šla tudi dovilja. Vendar ne pozabi! Na železniški postaji moraš biti točno ob polnoči, kajti v nasprotnem primeru bo vlak odpeljal in druge priložnosti ne bo, saj vlak za Italijo vozi le enkrat mesečno. Zato moraš biti tam, ali pa se bo Julija morala vrniti. Tvoj oče ti sporoča, da je šel v Ameriko po najboljšega odvetnika, da te bo rešil izgnanstva. Pošilja ti nekaj denarja, ki sem ga priložil v ovojnico. Mama pa ti sporoča, da te ima zelo rada in ti pošilja svoj medaljon za srečo, ki je prav tako v ovojnici. Upam, da vama bo uspelo in bosta srečna.

Sprejmi lepe pozdrave iz Verone.

Lorenzo.

Nastija Rajh, 9. a

Mentorica: Zlatka Majcen

J. M. Aleksandrov - nadaljevanje pesmi

In čez čas prišla nazaj je,
ta moja čarovnica.
Zdaj jo ljubim, zdaj ne dam je,
saj je ljubica mojega srca

Blaž Starčevič, 9. a

Videl sem te še nezvesto,
takrat lepa si bila.
Oj, ti moja lepotica,
vedno boš moja najlepša ptica.

Alen Štabuc, 9. a

Sedaj sem čisto sam,
ostal sem tu zaman.

Moje srce samo je,
brez ljubezni ostalo je.

Takega dekleta več tukaj ni,
čeprav ga iščemo vsi.
Moja pesem tu konča se zdaj,
ker konec z mano bo sedaj.

David Roškar, 9. a

NAŠE LASTNE PESMI...

Ljubezen je sladka,
ljubezen je gladka.
Ljubezen je slepa,
ljubezen je lepa.
Ljubezen je mrzla,
ljubezen je topla.
Ljubezen je močna,
ljubezen je nočna.
Ljubezen je šaljiva,
ljubezen je igriva.
Brez trpljenja ni življenja,
brez ljubezni ni ljudi,
kdor ljubezni ne spoštuje,
niti družine ne oblikuje.
Zato ljubezen rad imej,
in z njo živi še naprej.

David Roškar, 9. a

Ob tebi sem spoznal,
da si mi všeč.
Ob tebi sem spoznal,
da te imam rad.
Ob tebi sem spoznal,
da te ljubim.
Ob tebi sem spoznal,
da pomeniš mi vse.
Zdaj vem, da ti si vse,
kar si želim.
Zdaj vem, da ti si vse,
po čemer hrepenim.
Ob tebi sem spoznal,
da iz srca ljubiš samo enkrat.

Blaž Starčevič, 9. a

Ni sram me priznati, da čutim zelo.
Ni sram me priznati, da čutim močno.
Rad bi s teboj se smejal, rad s tabo trpel
in svoje življenje le zate živel.
Pomeniš mi veliko, pomeniš mi vse,
edino zate mi bije srce.

Alen Štabuc, 9. a

Odkar vem zanjo

Odkar vem zanjo,
imajo dnevi modre oči
in vode barvo njenega krila.
Odkar vem zanjo,
veter šumi njen glas
in rože njene besede govore.

Tako rad imam te poletne oblake,
njene korake so spremljali,
ko je čez trave večerne prišla.

Tako imam rad te vrbe ob vodi,
zamišljene v tiho,
nežno pravljico o njej.
Nihče ne ve, kaj šepetajo.
Samo jaz.
In se smehljam.

Odkar vem zanjo,
sem kot avgustovska noč:
miren, poln zvezd in daljav.

Prevod pesmi iz slovenščine v nemščino

Seit ich über sie weiss

Seit ich über sie weiss,
Haben Tage blaue Augen,
Wasser und die Farbe seine Flügel.
Seit ich über sie weiss,
Rauscht Wind ihre Stimme
und Blumen sprechen ihre Wörter.

Also ich liebe diese Sommerwolken,
die ihren Schrifften folgten
als der Abend über das Gras kam.

Also ich mag die Weiden am Wasser,

nachdenklich in ein ruhiges,
sanftes Märchen über sie.
Nieman weiss, was sie flüstern.
Nur ich.
Und ich lache.

Seit ich über sie weiss,
bin ich wie Nächte im August.
Ruhig, voll von Sternen und Entfernung.

Katja Meško, 9. a

POTOVALI SMO V SVET FRANCETA PREŠERNA...

Rozamundin dnevnik

Dragi dnevnik !

11. 12. 1800

Odkar me je zapustil Ojstrovrhar je minilo že deset let. Od takrat ne čutim ne veselja, ne kakršnihkoli drugih čustev, čutim samo strašno bolečino, ki ne izginja; postaja vedno hujša. Vsak dan se trudim, da ne bi mislila na njega, a to mi ne uspeva ravno najbolje. Sovražim se, ker sem bila tako ostudno ošabna. Tista Lejla je zagotovo prijaznejša od mene. A še vedno je ona tista, ki mi je speljala zaročenca in zato sovražim tudi njo. Obetalo se mi je srečno življenje, a sem ga zapravila takoj, ko sem ga tako ukazovalno, pod pretvezo poslala v napad nad Bosno. Tako dnevnik, to bo vse za danes. Hvala, ker mi tako prijazno ponujaš svoje prazne liste, da jih umažem s svojimi življenjskimi napakami.
Nasvidenje dnevnik!

Maj Kačar, 8. a

Ponedeljek, 4. 8. 1817

Dragi dnevnik!

V samostanu mi gre kar dobro. Ostrovrharja in Lejlo sem že pozabila. Spoznala pa sem tudi veliko nun, ki so zdaj moje prijateljice. Sicer nerada hodim k maši, ampak se bom že navadila. Tudi menihi so zelo prijazni. Motijo me le še oblačila, ampak sem uredila tudi to, da ko imam prosti čas, lahko oblečem, kar želim. Zaenkrat pa lahko noč.
Au, so trde postelje.

Nastja Belec, 8. a

Klošter, 12.5.1813

Dragi dnevnik!

Tukaj v samostanu mi je kar všeč, pogrešam le svojo družino in življenje, preden sem šla v samostan. Imam nekaj prijateljev. Vprašala sem jih, če so se tudi one na začetku počutile tako, kot da je tukaj njihov dom, drugi dan pa, da ne spadajo sem. Pritrdile so, vendar so dejale, da se bom sčasoma navadila na to življenje. Danes, ko sem premišljevala in hodila po trgu, sem zagledala pod oknom nekega dekleta mnogo moških, ki so ji peli in igrali, dekleta pa se je samo smejala in jih gledalo s sijočimi očmi. Takrat sem se spomnila svojih časov, kako je bilo zabavno. Če pa tako pomislim, ne bi nikoli našla pravega moškega, zato v tem trenutku menim, da sem se odločila pravilno, ko sem odšla v samostan. Ker sem zelo utrujena, se bom odpravila spat.

Lahko noč.

Evelina Plohl, 8. a

Dragi dnevnik!

Danes je bil naporen dan. Še vedno razmišljam, da bi zapustila samostan in zaživela normalno življenje. Sicer pa tudi nune niso prav zabavna družba. Ves čas razmišljajo in molijo, nase pa kar pozabljajo. Danes je prišel v samostan prav čeden fant in me povabil, da ga kdaj obiščem. Ni samo čeden, ampak tudi pameten. Ostrovihar je zame preteklost, zato upam, da nama bo s fantom uspelo.

Lahko noč!

Amadeja Hajdari, 8. a

OBISK FRANCETA PREŠERNA IN SREČANJE Z NJIM...

Včeraj se mi je sanjalo, da je prišel k meni na obisk France Prešeren. Naenkrat zaslišim zvonec Zdelo se mi je čudno, saj nisem pričakovala nobenih obiskov, čeprav sem bila sama doma. Pomislila sem, da je ropar, saj je imel črne, razkuštrane lase. Nisem vedela, kaj naj storim, zato sem stekla v kuhinjo po ponev, da bi ga z njo udarila po glavi. Previdno sem se približala k vratom. Na hitro sem jih odprla, a se mi je roka ustavila ob čudni postavi. Malo sem se zamislila in vzkliknila, da je to France Prešeren. Hip zatem pa me je zgrabila začudenost, ker nisem videla povezave s tem, kako se lahko po 200 letih prikaže na mojih vratih. Rekel je, da se je izgubil in da je prišel prosit za pomoč. Povabila sem ga naprej in mu skuhalo čaj, saj je bil premražen do kosti. Tako sva sedla k mizi in se začela pogovarjati. Povedal mi je o svojem življenju, prijateljih, šolanju, službi ter mi pokazal svoje rokopise. Skušala sem jih prebrati, sicer malo težko zaradi narečja in oblike pisave, a je šlo. Prosila sem ga, če mi lahko podpiše mojo knjigo z naslovom Povodni mož. Privolil je in stekla sem po nalivno pero. Ko pa sem mu ga ponudila, sem naenkrat zaslišala nek čuden hrup. Slišalo se je, kot bi nekdo razbijal na električno kitaro in bobne. Naenkrat se zbudim na tleh. Ozrem se okrog in zagledam telefon, ki igra, saj je čas vstati in se odpraviti v šolo. Pod roko začutim nekaj trdega. Bilo je nalivno pero. Takrat sem se

spomnila svojih sanj o Francetu Prešernu. Hitro sem se oblekla in stekla v šolo, da bi vsem povedala o svojih sanjah. Res so bile enkratne in bi bila zelo vesela, če bi jih lahko sanjala še enkrat.

Nastja Belec, 8. a

To noč sem imel prečudovite sanje. Vse je bilo videti resnično do takrat, ko sem sredi Ljubljane, leta 2010, srečal Franceta Prešerna.

Nekaj časa sem ga opazoval izza vogala, vendar me je močno zanimalo, ali je res France Prešeren. Pristopil sem do njega, mu podal roko in se mu predstavil. Dal mi je nekaj fig, ko mi je zazvonil telefon. Precej se je prestrašil in me vprašal, kaj imam v rokah. Razložil sem mu, da se je svet močno spremenil od takrat, ko je živel on. Ko me je tako čudno gledal, sem vedel, da ni našemljen človek. Ker sem postal lačen in žejen, sva šla v bližnje stoječo trgovino hitre hrane. Tam sem naročil dva hamburgerja in kolo. Rekel je, da je hrana zelo okusna, in da bi se hitro navadil nanjo. Nato je iz žepa potegnil zapise, dnevnike, knjige... Vse mi je bilo zelo lepo, najbolj pa pisava, ki je bila veliko lepša od mojih hieroglifov. Pripovedoval mi je tudi o svoji neuresničeni ljubezni Zaliki Dolenčevi in Primičevi Juliji. Veliko mi je povedal o prijatelju Matiji Čopu. Na žalost se mu ni uslišala nobena ljubezen, zato je napisal veliko žalostnih pesmi. Nikakor pa mi ni šlo v glavo, kako je prišel sem. Nato je naenkrat začela igrati neka glasba. France je rekel, da se morava posloviti. Iz žepa je potegnil star peresnik. Rekel je, naj pišem z njim vse kontrolne naloge v šoli, saj ima čudežno moč.

Nato je moje srečanje s Prešernom prekinila budilka. Ves presenečen sem v rokah našel peresnik. Z njim sem pisal vse teste in obrestovalo se je.

Matjaž Hebar, 8. a

Mentorica: Tanja Hebar

URŠKA PIŠE SVOJIM STARŠEM IZ PODVODNEGA SVETA...

Pri Povodnem možu mi je všeč. Poročila sva se. Moja poročna priča je bil Som. Povodni mož je zelo bogat. Pošiljala vama bom denar. Z njim sem zelo srečna. Veliko pleševa. Pridita na obisk.

Rok Rakuša, 8. a

V Podvodnem svetu je življenje res lepo. Povodni mož mi je dal lastnost, da lahko diham pod vodo. Imava čudovito podvodno hišo. Vem, da temu ne bosta verjela. V tem svetu obstaja veliko povodnih mož in vsak si pripelje dekle s kopnega. Kljub temu bi si želela vrniti k vama. Upam, da mi bo uspelo. Zelo vaju pogrešam, prav tako ptice, svež zrak in zunanji svet.

Blaž Pondrk, 8. a

V Podvodnem svetu se mi ne godi slabo. Življenje je lepo teče. Povodni mož je prijazen. V podvodni hiši, kjer stanujeva, je vse urejeno in čisto. Imam tudi mačka in psička. Novi prijatelji so prijazni.

Denis Vnuk, 8. a

Zelo sem vesela, da sem pri Povodnem možu. Poročila sva se. Škoda, da nista mogla priti na poroko. Imam tudi dve prijateljici. Prišla bom na obisk.

Maja Lazar, 8. a

Rada bi vama povedala, da sem zelo žalostna in potrta. Upam, da vaju bom še kdaj videla. Povodni mož mi je povedal, da ne bom več mogla na gornji svet. Zelo, zelo vaju pogrešam.

Tjaša Kamenšek, 8. a

V Povodnem svetu mi ni lepo. Vse slabe stvari se mi vračajo. Veliko moram delati. Zelo sem žalostna in osamljena. Povodni mož ima velik grad, kjer je vse umazano. V tem svetu nimam nobene prijateljice. Skušala bom pobegniti.

Tadeja Korez, 8. a

Ko me je Povodni mož ugrabil, me je bilo zelo strah. Mislila sem, da bom utonila. Pripeljal me je do zelo velike hiše. Obljubil mi je, če bom pridna, bom lahko v soboto in nedeljo šla na obisk k vama. Kmalu se vidimo.

Kristijan Ritonja, 8. a

V svojem novem svetu se počutim odlično. Spoznala sem veliko novih ljudi in vsi so prijazni. Upam, da nista bila preveč v skrbeh zame, ker nista nič vedela o meni. V tem svetu imam čas razmišljati o vsem, kar sem počela. Sporočam vama, da bom ostala tu, kjer mi je veliko bolj všeč.

Rok Cvetko, 8. a

To pismo vama pišem iz dna morja, kamor me je odpeljal Povodni mož. Živiva v lepi hiši. Imam se zelo lepo. Kmalu se bova poročila. Ne bodite v skrbeh zame.

Klemen Lah, 8. a

Ko me je Povodni mož odpeljal, me je bilo zelo strah. Skušala sem pobegniti, a nisem mogla. Nekaj časa me je imel zaklenjeno v mali hišici. Do mene je počasi postal prijazen. Nudi mi vse, kar želim. Imam tudi svojo želvo. Kmalu se bova poročila.

Ne skrbite, imam se lepo.

Bernarda Majcen, 8. a

Vem, da sta jezna name. Med plesom sem se naenkrat znašla v Podvodnem svetu. Mesto je iz vode, a jaz živim kot v pravljici. Poročila sem se. Ne skrbita zaradi mene. Imam vaju rada. Pišita mi!

Karmen Majcen, 8. a

Verjetno nista najboljše volje, ker me je ugrabil Povodni mož. Ni mi hudo. Vem, da sem naredila veliko napako zaradi svojega vedenja. V Podvodnem svetu je zelo lepo.

Sašo Rajh, 8. a

Na gradu sem zaprta v škatli. Nič mi ni lepo. Tukaj je še polno znancev iz našega mesta. Srečala sem tudi svojo najboljšo prijateljico. Želim pobegniti, a ne vem kako.

Vito Zelenjak, 8. a

Mentorica: Zlatka Majcen

KULTURNI KOSTANJČEK

ČASOPIS UČENCEV OŠ SV. TOMAŽ, ŠOLSKO LETO 2009/2010

IZID: FEBRUAR 2010

PRISPEVKE ZBRALA IN UREDILA:

ZLATKA MAJCEN